

НОВІ СТОРІНКИ З ЖИТТЄПИСУ О.Д-РА ЙОСИФА КЛАДОЧНОГО

Отець-доктор Йосиф (Єромонах Єфрем) Кладочний (*11 січня 1906, Львів — †14 вересня 1994) — священик Української греко-католицької церкви часів підпілля. Йосиф Кладочний у чернецтві прийняв ім'я Єфрем. Народився у сім'ї Анни та Андрія Кладочних з с. Нагірянки, що біля м. Бучач на Тернопільщині. Мати була відомим на Галичині медиком, а батько, ще коли Йосиф був малим, через важкий матеріальний стан сім'ї, виїхав у Канаду. Навчався у Варшавському університеті, на теологічному факультеті, де здобув ступінь доктора. Після закінчення у 1930 році, Кладочний навчався у Римі і Андрей Шептицький рукоположив його на священика. Перед тим Никита Будка (перший єпископ УГКЦ в Канаді, священномученик, проголошений блаженним 2001 року)[1] висвятив його на диякона.

З вересня 1934 року Йосиф Кладочний стає капеланом польського концтабору Береза Картузька, а в 1939 і сам стає його в'язнем. Причиною ув'язнення стала підпільна співпраця з ОУН. Період ув'язнення був дуже складним. Умов для життя не було жодних, наглядачі наче найжорстокіші кати, мордували, били та робили все аби зламати дух. Але їм це не вдалося. Всі події, які наповнили цей період життя, отець на початку 90-х років опише у цілому збірнику, який надрукували приурочивши до його оправдання. Протягом 1935—1938 рр. о. Кладочний був головним редактором релігійного часопису «Лицарство Пресвятої Богородиці».[2] Під час першої радянської окупації Західної України 22 грудня 1939 року митрополит Андрей Шептицький доручив Йосифу Кладочному нелегально поїхати до Риму з пакетом документів, щоб Папа Пій XII дозволив висвятити на єпископа Йосипа Сліпого, з правом наступництва з титулом архієпископа Серрейського. Це був справді героїчний вчинок, адже якби радянські спецслужби викрили цю операцію, о.Йосифа було б негайно розстріляно. Але, він не злякався і гідно виконав поставлене перед ним завдання.

Під час Другої світової війни працює капеланом тридцятій дивізії «Галичина». В цей час тісно співпрацює з ОУН, сповідає Бандеру і виконує різні доручення. Йосиф Кладочний, так згадував про Степана Бандеру: "Він був побожний, релігійний, сповідався, приступав до святого Причастя все коли я був у в'язниці. Від него була сила волі і стремління поставити на своєму. Якщо є іберменш (надлюдина), то він власне був з такої рідкісної породи — іберменш. і він був тим, який ставив Україну понад усе"[3]. У 1945 отримує важке поранення у битві під Бродами, знаходиться на межі життя та смерті, але

виздоровлює і продовжує підпільну діяльність священника. З 17 травня 1947 по 1 серпня 1956 рр. відбуває ув'язнення у таборах ГУЛАГу(Воркута, Мордовія). Причиною цього ув'язнення була відмова від переходу на Православ'я та знову зв'язки з ОУН. Саме період війни та перебувань у концтаборах дав можливість отцеві познайомитись із непересічними людьми у історії. Це Миколай Чарнецький(проголошений блаженним у 2001 році), Никита Будка(проголошений блаженним у 2001 році), Іван Бучко, Климентій Шептицький, а також поетом Богданом-Ігорем Антоничем.

З 1959 року працює вантажником на швейній фабриці, де виконує дуже складні фізичні роботи, і це з осколком в легенях, який залишився після битви під Бродами. У 1980 році вступає до чину Студитів і належить до церкви св. Михаїла у Львові. Протягом 80-тих років для отця було характерним подорожувати. В цей період він відвідував родину у Канаді та часто навідувався до рідного Бучача. Також отець за життя зарекомендував себе, як чудовий журналіст та науковець. В його доробку десятки книг та сотні наукових публікацій у різноматіних часописах.

В листопаді 1992 року з отця Кладочного знято всі обвинувачення і його реабілітовано. На початку 90-х отець часто хворів на пневмонію, і 14 вересня 1994 року в 10-05 серце о. д-ра Йосифа Кладочного зупинилось... Йому було 88 років.

У 1995 році посмертно була видана книга про життя та діяльність о.д-ра Йосифа Кладочного авторства Петра Шкарб'юка. Тираж книги був невеликим, але він знайшов свого читача, і гідно був оцінений людьми, що знали отця особисто.

У 2010 році з благословення Архієпископа Львівського Кир Ігора було передано подання для початку беатифікаційного процесу о.д-ра Йосифа (Єфрема) Кладочного у Постуляційне бюро УГКЦ, яке очолює о.Роман Тереховський. Це стало першим кроком до збору свідчень про героїчні вчинки отця та його подальше зачислення до лику блаженних.

Так, особистість отця для багатьох і тепер залишається невідомою. Але зараз багато людей тримають добрі спогади про нього от уже півтора десятка літ, і далі будуть нести правду про його життя і розповідатимуть іншим про те, що Україна і наша церква має людину, якою варто пишатись.

1. http://uk.wikipedia.org/wiki/Кладочний_Йосиф
2. *Шкарб'юк П. Виноградник Господній. Історія життя о. д-ра Йосифа Кладочного. – Львів: Видавництво Отців Василіян “Місіонер” 1995. – 280 с.*
3. http://www.spilka.pt/index.php?option=com_content&view=article&id=2553%3A2011-03-09-23-34-01&Itemid=65&lang=uk